

Gnistgapet

Medlemstidning för Lund Touring Team, nr 3 2014

Omslagsfoto: Thorkel Sjögren, János Grönhed, Tord Andreasson, David Ehrenstråle & Margaretha Müngersdorff.

Bästa/-e LTT:are

Foto: David Ehrenstråle

Hösten står inför dörren och vi har avverkat säsongens sista "Ut-och-köra". Sedan har vi den fantastiska Äppeltavleturen så klart.

Men vad har vi hunnit med denna underbara sommar, det har ju funnits nästan obegränsat med MC-väder, solen har lyst med sin närvaro nästan hela denna sommar.

Efter ännu ett trevligt Öreruntrally, som trots mycket bra väder, inte drog till sig så många MC-ekipage som vi hade hoppats.

Ännu en Löddeträff har hunnits med för att få se och uppleva bilar, MC och flygande tingestar.

En utflykt till Everöd ledd av vår egen Bengt Johansson, en tur som både körmässigt och upplevelsemässigt brukar uppskattas.

Sedan hann vi även med resan till Sydkusten denna årliga begivenhet återigen ledd av Tord.

Årets övernattningsstur ledde Tord och Ingela oss på mysiga vägar genom Halland fram till övernattningen i Stakaberg där vi fick förmånen att hjälpa till med grillningen. Resan söderut började med regn men slutade med en strålande sol.

Vi har haft möjligheten att få vara med om flertalet av Lasse Nicklassons berömda Ut-och-körmandagar.

En grupp har just kommit hem efter en veckas MC-tur till Alsace.

Snart är det dags för årsmöte i LTT där medlemmar inbjudes att delta besluten. Efter mötet bjuder klubben som vanligt på något ätbart om ni har föränmält er. Se separat kallelse.

Vid pennan eder ordförande

Reidar Karlsen

Redaktören spaltar upp

Foto: Håkan Rosborg

Hemma igen efter en tur med MC till Alsace. Håkan Rosborg var, på sitt trevliga sätt, ansvarig för agendan med de sevärdheter vi besökte. Resan omfattade Autobahn för transporten dit – sevärdheter och bergsvägar i Alsace – och så Autobahn hem igen. Som högst, var vi uppe på drygt 1300 m.

Min MC var alldeles nyservad och försedd med sprillans nya däck fram och bak. Det senare med tanke på "högfartskörningen" på Autobahn. En punka då är inte precis någon önskedröm. Men det var sällan vi körde fortare än 120 km/h. "Högfartskörning" blir därför närmast en förskönande omskrivning.

Återkommen hem tänker jag på den fina höstluft vi har här.

Glöm inte årsmötet!

David Ehrenstråle
redaktör

Kallelse Årsmöte Lund Touring Team

**Välkommen till Lund Touring Team årsmöte
Tisdagen 4 november 2014, kl 19:00**

Plats: Rock'N'Roll-Kocken Restaurang, Bondevägen, Lund
(Vägbeskrivning på baksidan)

Motioner ska vara styrelsen tillhanda senast 2 veckor innan årsmötet och kan skickas via email eller brev till ordförande.

1. Val av ordförande och sekreterare för årsmötet
2. Godkännande av dagordningen
3. Val av 2 justeringspersoner – tillika rösträknare
4. Fråga om stadgeenlig kallelse
5. Styrelsens och revisorernas verksamhetsberättelser
6. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen
7. Motioner
8. Val av styrelse för 2015 års verksamhet
9. Val av revisorer och revisorsuppleanter
10. Val av valberedning
11. Medlemsavgift för verksamhetsåret 2015
12. Övrigt

OBS!

**Klubben bjuder på
mat i samband med
årsmötet**

**Dryck betalar var
och en själva.**

**Vill du ha mat krävs
föranmälan senast
torsdag 30/10 till
undertecknad.**

Med vänlig hälsning
Lund Touring Team, Ordförande
Reidar Karlsen

Telefon: 0418 73400, mobil 0706-404599, mail reidar@karlsens.eu

Reidar Karlsen, Viktorshögsvägen 28, 261 62 GLUMSLÖV

Nya medlemmar – välkomna till LTT!

David Ehrenstråle, text & foto

Berne Johansson, Löddeköpinge. Kör en Honda Varadero för närvarande, men funderar på något smidigare och mindre; kanske en BMW 800 GS. Delägare i och synnerligen aktiv i flera olika vaktbolag. "Fläckvis" svår att nå när arbetsbelastningen blir stor. Deltog i resan till Alsace. Glad och skojfrisk person med järnkoll på tekniska system och prylar. Broder med Jörgen till höger.

Jörgen Johansson, Eslöv. Kör en BMW R200RT, en touringpjäs med väskor och kåpor. Elektriker från början, nu verksam som konsult på företagsledningsnivå. En eftertänksam och klok person. Deltog i resan till Alsace. I besittning av den enda GPS som fungerade klanderfritt under resan, varför Jörgen fick köra först under långa etapper. Broder med Berne till vänster.

Thorkel Sjögren, Malmö. Kör en KAWASAKI W800, en retrocykel med engelsk förlaga från 60-talet. Egen företagare i trädgårdsanläggningsbranschen. Rutinerad långfärdsåkare och motorcyklist. Tidigare medlem i LTT och redaktör för Gnistgapet. Efter 20 år utan MC kör Thorkel igen och har återupptagit sitt medlemskap i LTT. Deltog i resan till Alsace.

Bilden t.v. ur Thorkel Sjögrens familjealbum visar Nora Bengtsson, livskamraten, och Thorkel vid färjeläget i Limhamn 1982 på väg söderut mot Pamplona.

Klubbturen till Everöd Skydive

Tord Andreasson, text & foto

Lördagen den 14 juni bjöd på fint väder (något som vi kommit att vänja oss vid under denna fantastiska sommar). Prognosen var lätta stackmoln, måttliga vindar från nord och därmed bra förutsättningar för en fin MC-tur.

Den varma och tidiga våren och försommaren var på väg att gå över i högsommar, stranden lockade men jag prioriterade denna tur med förhoppningsvis möjlighet att få bra bilder på

fallskärmschoppningen. Bengt Johansson hade lagt upp en fin rutt längs med småvägar och på det viset undvek vi E22:an som hade varit det naturliga valet om man vill komma fram snabbast möjligt. Det tog oss en dryg timme att komma fram till målet för dagens exkursion, Everöd Skydive. Klubben är en av landets största och har sin bas vid Kristianstads flygplats. Från klubbstugan och hangaren har man en fin utsikt över start och landningsbanan

och flygterminalen ca en halv kilometer bort.

Termometern kröp sakta men sakta upp mot 25-strecket, det var skönt att dra av stig stället och gå omring i mer lediga kläder, i mitt fall shorts och t-shirt. Övriga i sällskapet valde att behålla MC-kläderna på.

Tack vare Bengt som är medlem i fallskärmschopparklubben fick vi möjlighet att studera deras flygplan på nära håll. Jag har glömt de tekniska detaljerna men

planet är en De Havilland DHC-2 Mk III Beaver med en kraftig motor som förmår att ta upp planet till hopphöjd (4000 m) på mindre än en kvart. Kapaciteten är ett tiotal hoppare. Man hoppar antingen solo eller tandem. Först fritt fall i en hastighet om ca 200 km/h, så småningom löser man ut fallskärmen och ser till att ta sig ner till mål några hundra meter från klubbstugan.

Under tiden man hoppar har kärran hunnit ner och nästa gäng gjort sig i ordning för avfärd. I sällskap av Bengt fick vi möjlighet

att kolla in landningen från nära håll och därmed möjlighet att ta bra bilder. Framförallt de mer erfarna hopparna som demonstrerade hur en landning skall se ut blev bra motiv, men det går undan och det skall lite tur till att få bilder från rätt vinkel.

Ett tiotal hoppomgångar hann vi med att kolla in. Däremellan hann vi även med dagens lunch som finns att köpa i klubbens kafeteria. Denna dag serverades pannbiff som smakade alldeles förträffligt. När vi framåt eftermiddagen, mätta av alla intryck,

Planet är en De Havilland med en jetmotor fast i turbo-prop-utförande. Kapacitet: 10 hoppare. Imponerande värmedallring från det grova avgasröret.

drog vi på oss MC ställen och satte kursen västerut. Bengt hade lagt upp en annan rutt hem, återigen småvägar. Flera av sträckorna på Linderödsåsen var nya upplevelser åtminstone för undertecknad.

Ett stort tack till Bengt för detta trevliga initiativ.!

Mindre än hundra vertikala meter kvar till markkontakt.

Sekunder kvar till perfekt landning.

Mycket att kolla in både åt höger och vänster.

Ut-och-köra.

Rapport från några av höstens turer.

Text: Lars Nicklasson & David Ehrenstråle. Foto: Bengt Andersson & David Ehrenstråle

Är klubben i gungning kan man fråga sig? Förändringarna för viktiga vattenhål som Rauhrackel (ny ägare) och Café Gräddhyllan (ombyggnad och ny inriktning) kanske skakat oss. Detta bekommer icke Lars Nicklasson, klubbens ankare! Orubblig, likt universums enda absolut fasta punkt, bjuder Lars klubbens medlemmar möjligheten till en trevlig tur i det skånska landskapet första och tredje måndagen i månaden under säsongen. Den sista ut-och-körakvällen för säsongen har passerats. Gnistgapet kan här bidra med intryck och ögonblicksbilder från några av höstens turer. Tack Lars!

Bengt Andersson, t.v., Christer Olbecker (delvis dold av Bengt), Lars Nicklasson, Alf Gustavsson & Pete Mace språkas vid på den italienska restaurangen Amore på Mårtenstorget - som avlöser Café Gräddhyllan som avslutande etappmål.

Rundan gick ungefär så här: Från Statoil körde vi via Södra Sandby ut till Tvedöra där vi mötte ett antal kor. Därefter passerade vi Torna Hällestad och tutchade Veberöd varefter vi besåg Björnstorps gods. Via Bonderup och Vallby Mosse tog vi oss till Esarp. Sedan kom vi förbi Toppe Ladugård, Lyngby och Kongsmarken. Därpå följde Mossheddinge, Kornheddinge och Kyrkheddinge. Innan vi på återvägen mot Lund kom igenom Stora och Lilla Bjällerup samt Stora Råby. (Skrivet av Lars).

Ca 12 mil. Strax över 20 grader. Inte en droppe regn, trots skakig prognos. Färre deltagare än vanligt. Resultatet säkert av att vi sammanlagt kört omkring 60 mil under sommarturen till Halland föregående helg. Inga damer, tyvärr. (Noterat av David).

Det hade regnat en hel del både under söndagen som tidigare under måndagen. Vilket reducerade antalet deltagare riktigt ordentligt. Men runt kl 19 blev det ett hål i molntäcket vid Statoil och en bit österut. Så kvällens tur gick via Hardeberga och Rögle dammar till den västra dalbyförbifarten. Därifrån gick turen längs Dalby söderskog mot Stora och Lilla Bjällerup, för att till sist hamna på gamla Karlssons Trädgård (nu Amore red. anm.). Efter avklarad fotografering vidtog sedvanlig fika.

15:e september

Vi var tio tappra som samlades på Statoil i skymningen denna tredje måndag i september. Efter den inledande kvartens lägesuppdateringar blev det dax för take-off. Säsongens sista ut-och-köramåndag blev en västerrunda med solens sista strålar i ryggen. Turen gick via Vallkärra, Stävie och Flädie ut till Lommabukten vid Habo Ljung där vi kunde njuta av ljusen från både Malmö och Köpenhamn. Sedan gick turen tillbaka till Lund via Önerup och Värpinge för att till sist avslutas på Amore.

Anki Sanderberg & Tord Andreasson tar lunchpaus vid sjön Bolmen.

Sommarturen till Stakaberg i Halland

Text: respektive undertecknare samt David Ehrenstråle (inledning & bildtexter).

Foto: Petra Wågehed & David Ehrenstråle

Vilken trevlig sommartur Tord och Ingela hade lagt upp för oss medlemmar, även i år. Lagom långa körsträckor, gott om pauser, och en inkvartering som verkade schysst, trots få enkelrum. 18 deltagare anmälde sig. Smärtor tvingade en av oss att ta bil och avstå från njutningen att transporteras per MC, men det blev ändå 13 2-hjuliga ekipage. Vår bilburna följeslagare var också välkommen, tro inte annat, men fick naturligtvis köra sist, på behörigt avstånd bakom oss andra!!!

Visst, MC-livet handlar till viss del om motorcyklar och MC-körning. Spännande saker båda två! Men minst lika viktig är den sociala samvaron, det goda umgänget med andra likasinnade vid pauser, middagar och andra måltider. LTT bjuder rika möjligheter till sådan samvaro med trevliga människor.

Och på flera nivåer dessutom. Ut-och-körakvällarna under Lars Nicklassons ledning, när man bara hinner med MC-umgänge en kväll, sommarturerna med litet längre körsträckor och övernattning och de veckolånga turer som ibland ordnas av Pete Mace och Håkan Rosborg med flera. Här om sommarturen 2014

med ett varmt tack till Ingela och Tord!

Varje gång vi träffas i LTT slås jag av hur många olika typer av motorcyklar som tillverkarna frestar oss konsumenter med. Touringlok, nakna motorcyklar, glidare, högbenta äventyrare, högfartsvidunder, crosscyklar, skotrar, crossover-bågar – varianterna tycks oändliga.

Bengt nyuppstigen från ett dopp i sjön och fräsch som en nyponros (t.v.). Rolf, Margaretha & Inger i skuggan under ett träd (mitten). Reidar, Håkan & Lars (t.h.).

Middag på Stakaberg (ovan). Under närmast ceremoniella former, med textilring på fingret, njuter Inger av en skumbil (t.v.). Bodelen på Stakaberg Konferens & Gärdshotell (nedan).

Underbar fin, varm, blöt, grusig upplevelse! Tre kvinnliga hojåkare placerades i hönshuset (kanske för att vi kacklar för mycket..?) där jag, Ingrid, somnade som ett ljus och vaknade med ett halvkvävt skrik när åskan mer eller mindre slog ner i närheten en alltför tidigt söndag morgon. Mina stackars rums-kamrater höll på att få hjärtslag medan jag bara somnade om :-). Köra så långt på min ”nya” Yamaha FZ8 var en finare upplevelse än när vi var i Danmark och jag körde svarta Hondan. Roligare, snabbare, mjukare att köra! Men oj, vad smuts syns mycket på en vit hoj :-/. Föraren framför mig körde över (i tur och ordning) betongklumpar, en skogsmus, en sparv och en jättestor skogssnigel. Han kom förmodligen också i vägen för 7 blindade (?) fjärilar, som numera fladdrar i fjärlshimlen. *RIP* alla varelser som vågade ge sig ut i trafiken när LTT-gänget kom dundrande. Det enda som saknades på turen var glass... men det var självförvällat då min törst för vatten tog överhand. Bättring nästa gång, Ingrid!

Ingrid Salmon Norén

För min del innebar sommarturen att jag för en gångs skull fick lägga mig i där bak i kön utan något krav på att hitta fram till de olika etappmålen. Lungt och behagligt även om en viss träsmak behagade infinna sig mot slutet av de två dagarna av körning längs sköna kringelikrokvägar. Rejält varmt och skönt var det också. Speciellt när vi kom ner till Mölle by the sea. Så några p-pauser behövdes inte för min del, utan min lekamens vattengenomströmning terminerades via huden.

Lars Nicklasson

Många fina vägar i år också. Trevligt umgänge och god mat och dryck och mysigt boende i vanlig ordning. Det gick bra att åka MC i värmen men det var i varmaste laget att sitta och fika i MC-kläder. Det var tur att det regnade på natten och morgonen så vi slapp bli blöta när vi körde/åkte MC. Vi var några som avslutade turen med ett underbart bad på Barsebäcksbadet.

Ann-Cathrine Sanderberg

Jag anslöt till ett uppvärmt gäng i Kågeröd, alla var taggade och så fort jag fått på mig mina kläder satte vi av i god fart mot nästa mål. Frukost intogs i en grusbacke till mångas glädje, varvid livsandarna väcktes upp igen. Bensträckare är ett måste helt enkelt. Efter att återigen ha kryssat fram på diverse vägar, vissa i en fantastisk miljö och vissa i skog så var det dags att förtära medhavda lunch, vilket vi gjorde vid en kyrka vid Bolmens strand. Värmen var med oss hela vägen till Stakaberg men efter en god middag med tillhörande dryck smög sig ett åskoväder sig på oss under vår nattliga vila. Hemresan startade med mörka moln och mycket hög fuktighet, regn. Nu kvarstår endast minnena efter årets sommarutflykt och man börjar nästan undra vad som Tord och Ingela skall locka oss med till nästa säsong.

*Med vänlig hälsning
Reidar Karlsen*

Njöt av turen inåt land och hemfärden längs strand. Solen sken och värmen i sig höll. Inte en enda droppe regn föll. Att i sakta mak sitta där bak är en lisa för kropp och själ och passar mig väl.

Margaretha Müngersdorff

En MC-tur med vackra vägar o mysiga stopp, gav ro till både själ o kropp. En stilla fika vid vattnet är inget man glömmer, det kommer man ihåg även när man drömmer. Ölen satt fint i strupen när vi nådde vårt mål, härligt när alla knuttar möttes i en stor SKÅL! Mat o dryck var det hög klass på, kanske berodde det på att grillmästarna var fler än två. På natten sussade alla sött, kanske berodde det på att det blivit mer än ett glas rött. Tack för en trevlig resa!

*Petra Wäghed
& Wolfgang Wendler*

Svetten rinner, det är dags för lunchpaus. Får syn på en strandplätt och styr kosan dit. Ingen inom synhåll, av med paltorna för en snabb simtur. Det gör inte ont så temperaturen är godkänd. Behagligt avsvalkad är det dags för kaffe och mackor.

Bengt Andersson

Dåndimpen i Möllehamn. Min lilla termometer som brukar följa med mig på resor visade maxutslag 36 grader när vi lunchade i Möllehamn. Troligtvis hade det varit bättre om jag inte tittat på den och sluppit veta att det var så himla varmt. Just där och då var jag allt för överhettad för att överhuvudtaget kunna tänka en klar tanke men efter ett svalkande dopp i Barsebäck började funderingarna på hur man klär sig MC-säkert i värme? Klädkonstruktören i mig gick på högvarv och jag hade roligt i min lilla tankevärd en god stund. Dock finns det säkert redan många som både tänkt och producerat bra grejer så tips är välkomna! Värmen verkar ju hålla i sig så fler dopp på Sjöbobadet lär det bli och då är hojen perfekt inte minst ur parkeringssynpunkt :-).

*Hejohoj
från Inger Degerfält*

Som vanlig en ytterst trevlig tur på många motorcykelvägar med blandade vägunderlag. Dock första gången vi var inne på gårdsplanen till ett privathus och vände! Jag fick ett mindre ”haveri” på min MC, bakljuset och blinkers slutade fungera. Som tur var fanns frugan på bönpallen. Med kommunikation via headset så signalerade hon till bakomvarande om jag tänkte svänga eller bromsa. Wolfgang med snabb reaktionsförmåga och bra bromsar låg bakom så körningen fungerade resten av turen. När vi fikade vid sjön var en tekniskt lagd klubbmedlem snabbt framme med en diagnos om vad som var fel. Ingen idé att försöka laga. Putta ner den i sjön är det bästa att göra var hans åsikt. Ibland är det bra att inte lita på kompisar, jag gjorde inte som han sa! En annan medlem tyckte att det borde nog gå att reparera så han bjöd mig en tusenlapp för hojen. Jag avböjde vänligen men bestämt. Felet visade sig vara ett kabelbrott i en kabelmatta, troligen tillverkad i samma land där det även tillverkas kabelmattor till japanska MC.

Christer Olbecker

Christian Künkel en sommardag utanför Suzhou i Luxiang vid Taihu - Taisjön, ca 10 mil väster om Shanghai. Motorcykeln är en Changjiang 750 (en kinesisk kopia av en rysk kopia av BMW R71, som Dnepr). Flera olika tillverkningsår beroende på vilken del man tittar på.

Foto: YuCai Li .

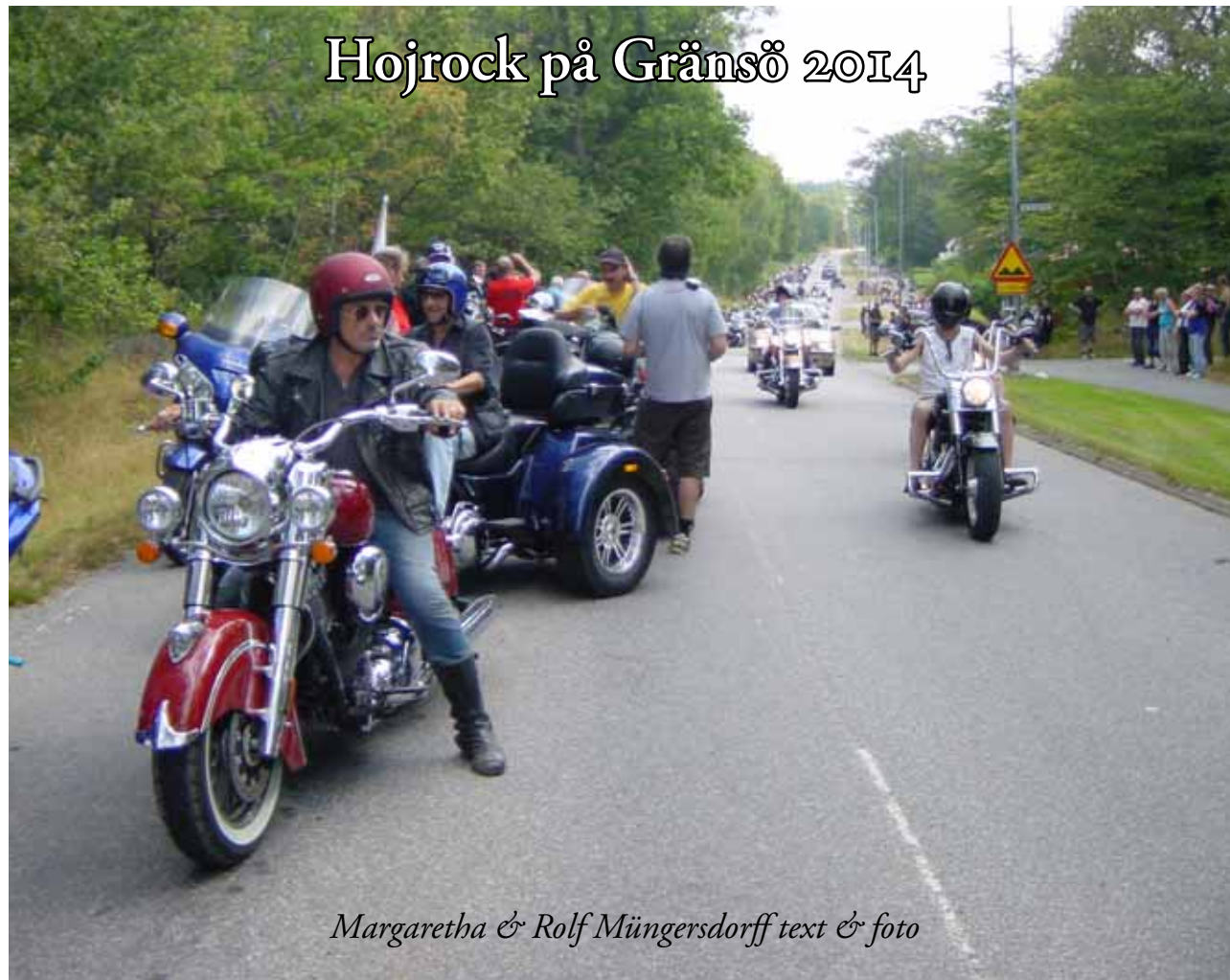
Pigga kameraskott från Werner Wegst...

Werner Wegst, text & foto

De första fotona togs på Tjolöholm på en motorträff (2 st). Hondan (nedan) blev vid ett annat tillfälle vinnaren i en tävling för häftigaste design. Sen har vi Torbjörn Nilsson från skånska Dösjebro vid Husqvarna Rallyt med sin hoj från 1920 (!). Efter det kommer ett foto från en motor som man lika gärna kan "erbjuda" som "gissa vad det är för motor". Stackars kuggrem! Jag har namnet och tillfället för min lilla upptäckt. Sist ett sidovagns-ekipage som deltog i Husqvarnarallyt det också.

Hojrock på Gränsö 2014

Margaretha & Rolf Müngersdorff text & foto

Under flera år har våra kära vänner, Adéle och Claes som bor i Västervik, bett oss komma till dem i slutet av juli. Anledningen till detta har, enligt dem, varit den enorma kortege av motorcyklar som passerar staden i samband med arrangemanget Hojrock på Gränsö, som genomfördes första gången 1997.

Vi har aldrig riktigt förstått vidden av evenemanget och av olika anledningar har besöket i Västervik aldrig blivit av vid denna tidpunkt.

Inom parentes kan nämnas, att Adéle är mångårig väninna till mig och hon fanns med vid det tillfälle då Rolf och jag träffades den 17 december 1964. Adéle är dessutom syster till

Stig-Göran Anderberg, som tidigare har varit medlem i LTT.

I år blev besöket av och det var en nästan magisk upplevelse. Redan när vi på fredagskvällen rullade in i Västervik mullrade, rök, drog och rullade det i staden. Det fanns motorcyklar överallt. Vi installerade oss i Adéles och Claes' hus med utsikt över Gamlebyviken

och åt kvällsmat på deras nybyggda altan. Under tiden samtalade vi om morgondagen. Vår intention hade hela tiden varit att delta i korton, vilket positivt överraskade vårt värdpar.

Korton skulle starta på Gränsö klockan 12.00 "sharp" och vi var på plats i kön en kvart i elva och då var den redan cirka 100

meter lång. Väntan på start kändes inte på något sätt lång. Det fanns ju massor av olika intressanta fordon och personer att titta på. Medelåldern på förarna var, som alltid, ganska hög. Mannen på bilden t.h. hade kört från Dalarna och var en intressant person att prata med. Han friserade både hår och skägg innan bilden togs.

Strax före startskottet, som avlossades exakt 12.00, kunde man inte se varken början eller slutet på kön. Så började då den mest spännande kortonkörningen för vår del. Det tog 1½ timme från det att första motorcykeln hade startat tills den sista var i mål. Man hade tvingats till att utöka längden på sträckan och samtidigt lägga in en paus, för att se till att första motorcykeln inte nådde upp den sista. Cirka 2000 motorcyklar från 100 olika klubbar fanns med. P.g.a. att vädret var fantastiskt men varmt (30–35 grader) frångick vi våra principer och körde i vanliga byxor och tröja. Alltså kunde vi med våra svarta LTT-tröjor visa vår tillhörighet. Vi hade från början på oss våra gula reflexvästar med namn och logga tillverkade av Inger, men togs då för

funktionärer och fick frågor, som vi inte kunde svara på.

Den rutt vi i sakta mak följde gick genom centrala delarna av Västervik. Vi hade dessutom ofta utsikt över viken och några av de 5 000 öarna, som finns i kommunen. Massor av människor, ibland i flerdubbla rader, kantade hela tiden kortegevägen. Centrala Västervik har 21 000 invånare och man beräknade att cirka 24 000 personer fanns på plats för att beskåda oss. Man kände sig verkligen som en kändis, som hela tiden blev filmad/fotograferad.

Eftersom Hojrock är Sveriges och t.o.m. Nordens största MC-evenemang, fanns det självklart många "utombyare". Det nämnades i någon artikel att en hel del människor från norra Europa också fanns på plats. Detta fick vi dock inte bekräftat. Då vi på morgonen körde in till staden såg vi i flera trädgårdar att man hade förberett för korten, genom att sätta ut möbler riktade mot kortegevägen. Bl.a. såg vi en grupp med chesterfieldsoffa och fåtöljer.

Hela evenemanget var så mycket mer än korten, men inget av detta tog vi

del av. Det fanns mässor, utställningar och rock'n rollkonserter i fyra dagar. Man räknar med att det var cirka 14 000 besökare. Hela evenemanget inkl. korten förevigades med olika sorters kameror och bl.a. fanns det en drönare med kamera, som cirklade över oss, då vi körde. Flera klipp finns på Youtube för intresserade.

Detta har skrivits av Margaretha Müngersdorff med behövligt stöd av Rolf.

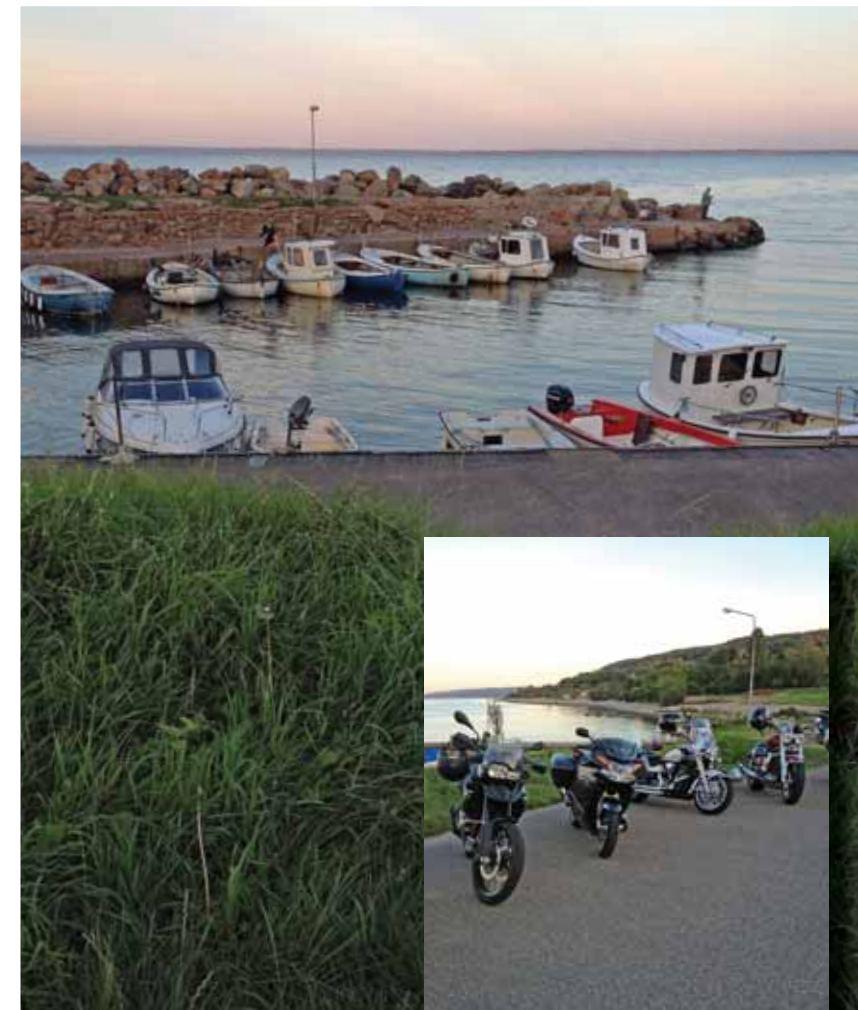
Bilder från Janos

Janos Grönhed, text & foto

Tog en tur med gänget från Erikslunds motell, beläget strax söder om Ängelholm, korsning av väg 112 och E6.

Anders Brändström f.d. klubbkompis och BMW-klubbvän ringde och bjöd med. Kompisar och en salig samling av olika cyklar! Allt från ny Yamaha skoter 250 till Triumphs 2,3 liters 3-cylindriga touringbjässe och så 5 BMW 800GS, GT1200, GT1300, och två Gammalbumsar.

Resan gick över Åsen, Båstad, Norrvikens Trädgård och Camping med Kattvikens hamn som mål för fika.

Överst Kattviken, sen några av våra motorcyklar. Nederst Anders Brändström, den lugne norrlänningen, som delade sin fika med mig.

Noll koll av varvtalet

David Ehrenstråle, text, Pontus Block, foto.

Det var som skoterist jag inledde mitt liv med tung mc. Skoterentusiasmen har jag behållit. Nu har en skoter åter gjort entré i min tillvaro. Som komplement till min stora, tunga och duktiga men konventionella mc. Skotern är praktisk när mindre ärenden skall uträttas och kan transportera riktigt mycket.

Det blev en begagnad liten sak som jag hittade på Blocket. Modellen heter Honda Lead NHX110. Uttalsmässigt inbillar jag mig att Honda vill att man tänker i termer av "ledare" snarare än "bly". En budgetfightermodell som, såvitt jag förstår, är kinabyggt.

Trots budgetstuket har Honda satt i en liten vätskekyld, modern fyrtaktare på 108 cm³ som ger 9 hk. Katalysator ingår, liksom faktiskt halogenlampa fram. Instrumentpanelen är lyxigt påkostad med tanke på priset. Skivbroms fram och trumma bak. Toppfart 80

km/h vilket gör att den klarar sig bra på 70-vägar, men är för långsam på snabbare vägar.

Mest praktiskt är kanske det öppna insteget mellan frontplåt* och det uppbyggda torn en bit längre bak som hyser motor och bagagerum, på toppen

*Plåt och plåt, den är så klart gjord i plast.

krönt av en pösig dyna. En dyna som är bekvämare än den på min konventionella mc. Transmissionen ligger utmed ena sidan av bakhjulet.

Flodhästdesignen med svällande, buktiga sidor, ungefär som buken hos gräsätande djur, är kanske inte så snygg, men praktisk genom att karossen blir rymlig med gott om plats för bagage. Särskilt med ett litet bakhjul, vi talar här om en 10" bakhjulsfälg. En hjuldiameter BMCs lilla bil Mini hade på 60-talet och den vann minsann Monte Carlo-rallyt.

Modernare skotrar i samma klass är ofta slankare och från fabrik försedda med framför allt större hjul. Hela uppenbarelsen blir därmed elegantare, särskilt med en välväxt nordbo ombord. Trots detta föredrar jag flodhästformgivningen tack vare de praktiska fördelarna.

Skillnad i körstil

Umgänget med gasreglage och motor skiljer sig åt mellan en konventionell mc med flerstegad, manuell växellåda och en skoter med automatkoppling och steglös automatlåda.

Påkostad instrumentering för att sitta i en budgetfighter.

Med den konventionella mc:n har man järnkoll på varvtalet och därmed indirekt över hastigheten. Med en automatväxlad skoter har man järnkoll på hastigheten, däremot ingen-somhelst kontroll över varvtalet, för det tar automatiken hand om. Erfarna motorcyklister, som hela sitt liv kört konventionell mc, som återlämnar en skoter efter provkörning kan ibland höras muttra "aldrig mer"!

Enligt min personliga mening, ett onödigt kategoriskt ställningstagande. Den mentala omställningen mellan de båda körstilarna är nämligen en ren vane-sak och faller på plats av sig själv efter ett litet tag. Konventionell mc eller skoter, man väljer självklart den typ som man trivs bäst med. I mitt fall blev det båda!

Rymligt bagagerum under den bekväma dynan. Här förvarar jag alltid ett regnställ, ett paraply och en vägkarta över Skåne.

Fördelar i stan

Automatiken spelar ut sina fördelar framför allt vid stadskörning med alla start/stopp. Motorn smattrar snabbt upp skotern i 40 knyck, men därefter planar accelerationen ut så att de flesta andra motorordon kommer ikapp och drar ifrån. Saken stör mig inte alls, då Hondan inte ger sig ut för att vara något annat än ett anspråkslöst pendlarfordon. Den är på så vis genomärlig!

Efter ett drygt år utan egen bil har jag funnit två saker. Nämligen att a) bil går att hyra vid behov och b) om det är några mindre ärenden som skall uträttas funkar skotern utmärkt, bara gator och vägar är snö- och isfria. Vid halka tar jag hellre bussen.

När jag veckohandlar (2 papperskassar i mitt fall) sätter jag båda kassarna på fotbrädan. Det blir en aning trångt och trängseln får påsarna att luta sig utåt från fordonet. Väl på rull omfamnar jag därför kassarna med benen. Det ser säkert kul ut för trafikanter i omgivningen. Men faktum är att all manövrering, inklusive bromsning, sköts med händerna. Fötterna behöver jag bara sätta i back-

en för att förhindra vältning när skotern står stilla. Skulle jag behöva köpa en större platt-tv eller ett par klappstolar till balkongen sätter jag kartongen på fotbrädan och kör hem. Luftmotståndet hos den tvärställda kartongen blir säkert enormt, men det funkar.

Stannar turen vid, säg 30 km enkel väg, räcker temperamentet mycket väl. Blir turen längre än så, är skoterns geometri och dimensioner en aning för små för att åtminstone jag skall sitta bekvämt. Men hade jag varit asiat med nättare kroppshydda hade det säkert funkade bättre.

Sammanfattningsvis: den stora MC:n för de längre nöjes- och touringturerna, skotern för uträttandet av ärenden och närtransporter. För turen till Alsace, exempelvis, blev det så klart den stora, konventionella MC:n.

Trots det: Less is more, åtminstone ibland.

Om Christian Künkels MC: 32-hk motorn (toppventilare) är av en senare modell och inte riktigt tidstrogen kopia. Original var 24 hk och sidventiler. Inte heller förgasarna som är moderna japanska (men å andra sidan snåla och välfungerande). Skivbromsen är också modern (och trevlig när 350 kg ska bromsas effektivt, speciellt i nerförlut). Sidvagnen är modifierad med ett s.k. jump seat, en svärmorslucka, vilket ger fyra sittplatser totalt.

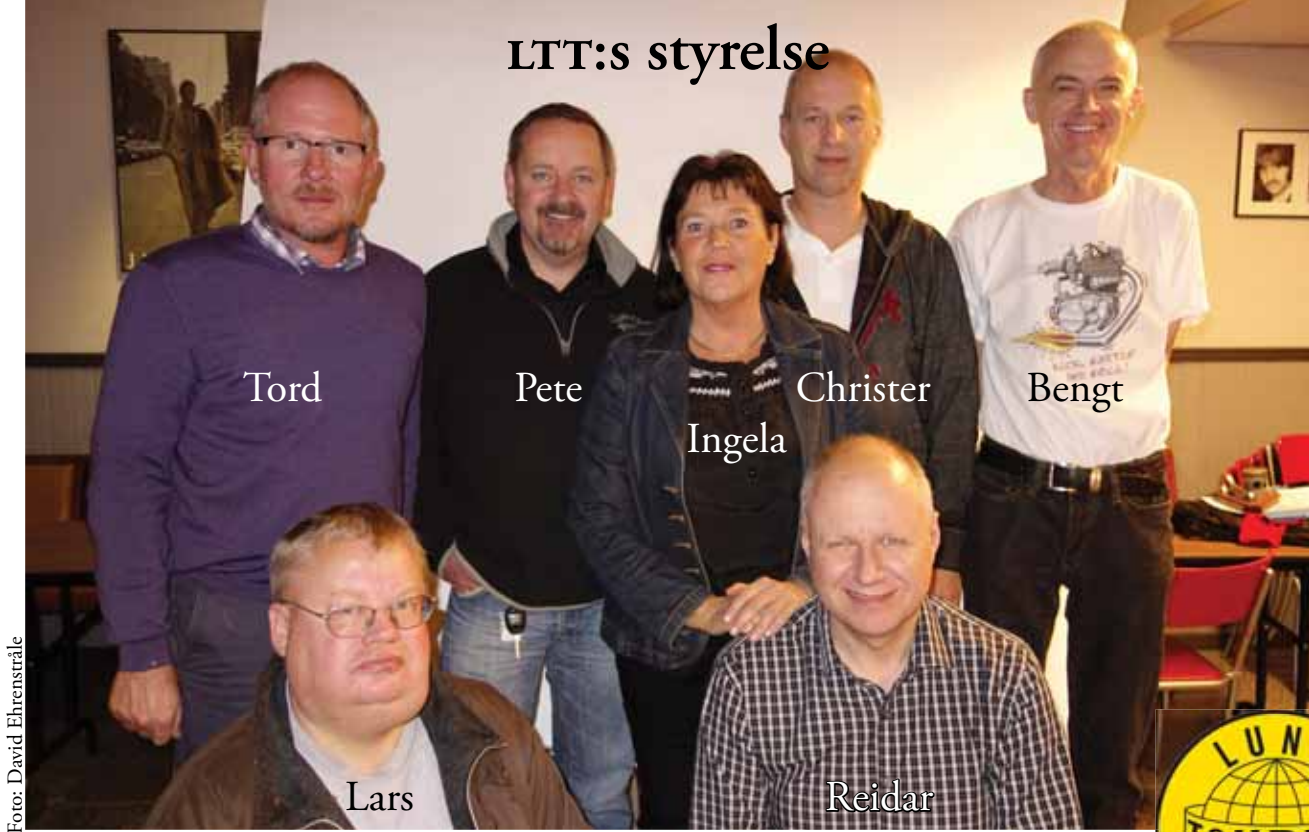

Foto: David Ehrenstråle

Ordförande	Reidar Karlsen	070-340 4540	presidenten@ltd.nu styrelsen@ltd.nu
Kassör	Bengt Johansson	073-056 6773	medlemsservice@ltd.nu styrelsen@ltd.nu
Ledamot	Pete Mace	070-280 0612	klubbmastaren@ltd.nu oreruntgeneralen@ltd.nu styrelsen@ltd.nu
Ledamot	Lars Nicklasson	070-638 4045	styrelsen@ltd.nu
Ledamot	Tord Andreasson	070-691 2341	styrelsen@ltd.nu, webmaster@ltd.nu facebook-admin@ltd.nu klubbilder@ltd.nu
Ledamot	Christer Olbecker	070-476 2865	styrelsen@ltd.nu
Ledamot	Ingela Holmgren	070-913 4962	styrelsen@ltd.nu facebook-admin@ltd.nu

Uppdrag utanför styrelsen

Garageförman	Bengt Andersson	073-722 4183	garageforman@ltd.nu
Revisor	Nils Bosrup	073-507 4850	nils@bosrup.nu
Revisor	Anders Holt	040-150 905	anders.tychobrahe@gmail.com
Valberedning*	Sture Lindberg	046-138 494	sture.lindberg@telia.com
Valberedning	Bengt Andersson	073-722 4183	ba69se@yahoo.se
*sammankallande			
Klubbadress	c/o Bengt Johansson, Östen Undéns gata 192, 227 62 Lund		
Plusgiro	14 82 46-2		
Hemsida, Facebook	www.ltd.nu, www.facebook.com/#!/groups/190221367717014/		
ePost till hela klubben	klubbmedlemmar@ltd.nu		
Gnistgapet	Medlemstidning för Lund Touring Team		
Redaktör, layout	David Ehrenstråle	070-941 5823	gnistgapet@ltd.nu

Kalender 2014

Oktober		
Lördag	4	Kiviksturen för koll av äppletavlan.
November		
Tisdag	4	Årsmöte. Alla klubbmedlemmar är välkomna! Kallelsen finner du på sidan 3 men den har också distribuerats separat.

Den mest aktuella informationen hittar du alltid på vår webbplats: www.ltt.nu

*Ut-och-körgruppen den 1 september. Skall fotografen aldrig bli färdig så att man får dra iväg nån gång? Rytande motorer torrgasas invid Skarhults 1500-talsborg! Stångby, Örtofta och Ellinge, Skarhults borg, Flyinge, Södra Sandby, Dalby Söderskog, Stora och Lilla Bjäl-
lerup innan vi nådde Lunds stadsgräns vid Stora Råby. Text: Lars Nicklasson & David Eh-
renstråle, foto: David Ehrenstråle.*